

I Z V J E Š T A J

o radu Zavičajnog muzeja Našice u 1980.godini

Rad se prema planu i programu za 1980.godinu mogao ostvariti samo djelomično zbog zidarskih i restauratorskih radova, koji su se provodili u većem dijelu 1980.godine. Zbog toga se nije moglo prići mnogim ostvarenjima, a napose onim koja su bila vezana za rad u samim prostorijama muzeja.

Neke su prostorije muzeja morale biti ispraznjene kako bi restauratori mogli u njih deponirati svoj materijal i stropne štucco ukrase, a i da bi i oni sami imali jednu prostoriju za odlaganje osobnih predmeta i da mogu negdje boraviti u predahu.

Zbog toga su neke zbirke bile posve rasformirane, premještane iz prostorije u prostoriju, tako da se poremetio i prostor i sam rad. Zbog radova u unutrašnjosti (predvorja dvorca) i skela, koje su stajale tokom čitave godine, muzej je uglavnom bio zatvoren za javnost. Da stvar bude još teža radevi su trajali duže nego se planiralo i završili su u zimi, koja je počela ranije.

Od zidarskih radova u prostorije se uza sve mjere zaštite uvukla silna prašina i primarni posao na zaštiti predmeta bio je riješiti ih prašine. No kako se nijedna prostorija ne može zagrijavati i kako su sjeverne prostorije vrlo hladne moralo se odustati od toga i mora čekati se pogodnije vrijeme, a to je tek proljeće 1981.god.

Jedino što se ipak uza sve te neprilike dalo raditi, radilo se u sobi kustosa i to one poslove koji su bili hitni i potrebni. Tako je kustos suradnju i posjet Škola bavljao u svojoj prostoriji. On se prethodno dogovarao s nastavnicima za obradu pojedine teme i pokazivanje materijala vezani za nju. Takva je suradnja razvijana sa osnovnom školom "17.travnja" iz Našica, a ostvarena predavanjem na temu o zavičaju. Zatim je muzej pružao stručnu pomoć grupi vezilja iste škole i kroz tu suradnju razvijao njegovanje i čuvanje kulturne baštine ovoga kraja, konkretno veza.

U 1980.godini, osvrćući se na plan i program redom kako se planiralo, kulturno-povijesna i etnografska zbirka povećale su svoj fond predmeta vrlo vrijednim materijalom. Prvenstveno se ovdje radi o predmetima koji će uz nastavak sabiranja omogućiti da ovaj muzej otvari memorijalnu sobu dru Iši Kršnjavom, koji je rodjen i koji je svoje prve godine života proveo u Našicama.

Otkup je ostvaren dotacijom RSIZ u oblasti kulture i SIZ kulture općine Našice. Muzej se obogatio za predmete izuzetne umjetničke vrijednosti kakve do sada nije imao. Tu su zastupljeni slikarski radovi dra Ise Kršnjavoga i njegovog šogora Karla Fröschla poznatog austrijskog slikara i portretista.

Zatim su tu predmeti iz ostavštine Kršnjavog, njegov radni stol, kredenc, knjige, fotografije itd. Ovdje se mora naglasiti da je veliku zaslugu za ovo ostvarenje i pomoć u prikupljanju i pronalaženju materijala i samu ideju o otvaranju za memorijalnu sobu imao prof. Darko Schneider, kustos Moderne galerije i tajnik SIZ kulture općine Našice drug Vladimir Erdeš. Zatim je pomoć pružio i poklonio neke predmete dr. Josip Kovačić iz Zagreba.

Kustos muzeja je prikupljajući predmete naišao na razumijevanje kod ljudi koji su rodbinski vezani sa obitelji Kršnjavici. Tako je kapetan Dragutin Iskra poklonio muzeju mnogo vrijednih fotografija i knjiga, a isto tako i Carmen Markovinović, Svi iz Zagreba.

Etnografska zbirka ~~xxx~~ povećala je fond otkupom i poklonima. Otkup je pomogao RSIZ u oblasti kulture.

Najveću vrijednost ovoga otkupa čini osnovni tamburaški sastav (bas, bas-prim, prim i bugarija), kakav je bio u selima ovoga kraja. Instrumente je izradio Luka Bošnjaković samouki majstor i graditelj žičanih instrumenata koji je iz Seone (našički kraj).

Arheološka zbirka nije povećala svoj fond, ali se zato radilo na postojećem. Prof. Žorko Marković, arheolog i vanjski suradnik muzeja radio je na inventiranju, otvaranju kartica i čuvanju i škartiranju materijala. Za zbirku NOB i radnički pokret, prof. Josip Waller nastavio je rad na proučavanju gradje u arhivu istraživajući razdoblje između dva rata.

Suradnja se razvijala sa Regionalnim zavodom za zaštitu spomenika kulture iz Osijeka, zatim sa ostalim srodnim ustanovama i sa kulturno umjetničkim društvima našičkog kraja. Društvima je pružena pomoć u organiziranju folklornih manifestacija ("Peričanačko vince", "Šumarsko sijelo"). Rezultat suradnje s Muzejem Brodskog Posavlja je vrlo vrijedna izložba, koju je Muzej Brodskog Posavlja postavio u Muzeju u Našicama "Svilogoštvo". To je i jedina izložba koju je Zavičajni muzej u Našicama imao u 1980. godini za "Dane slavonske šume". Izložbe se nisu mogle održavati zbog već navedenih razloga.

Sa Muzejskom jedinicom Odžaci počela je suradnja i planirane su izmjene izložaba i iskustva u 1981. godini. Zatim je dogovoren i pružanje pomoći arheološke zbirke Odžaci arheološkoj zbirci Našice, koja nema arheologa.

Od izdavačke djelatnosti uspjelo se izdati publikaciju dr. Pavla Kurteka "Našice i našički kraj", što je vrijedan doprinos poznavanju prošlosti i sadašnjosti našičkog kraja.

Rad u muzeju odvijao se preko tri osobe, dvije s punim, a druge s jedne s pola radnog vremena. Prof. Josip Waller je u 10. mjesecu napustio dužnost direktora s pola radnog vremena i otišao je na dužnost profesora u Srednjoškolski centar "A. Cesarec" Našice gdje radi s punim radnim vremenom. Na njegovo je mjesto kao v.d. direktor došla kustos prof. Ivana Jurković, tako da je ustanova pod kraj godine ostala samo s jednom stručnom osobom i jednim pomoćnim radnikom što je stvorilo nove probleme i čeka na rješenje u 1981. godini.

U Našicama, 31.3.1981. godine

SAVJET MUZEJA

MUZEJSKI DOKUMENTACIJSKI CENTAR
ZAGREB

Primljeno, d.o. 4.5. 1981.

B.D.C.	D.D.J.	I.D.C.I.
6/63		